

Такий перехід вимагає системної діяльності у напрямку вдосконалення системи планування місцевого розвитку, результатом якої має бути:

- методично пророблений і процедурно закріплений взаємозв'язок планувальних документів (стратегічних, середньострокових та оперативних, стратегічних і містобудівних, цільових і комплексних) на всіх рівнях;
- процедурно закріплений зв'язок програмних і фінансових документів;
- гармонізація принципів і практики регулювання планувального процесу;
- інституційне забезпечення та підвищення прозорості планувального процесу;
- методично розроблена і впроваджена у практику система моніторингу та оцінювання.

Література:

1. Берданова О. Стратегічне планування місцевого розвитку. Практичний посібник / [Берданова О., Вакуленко В.]; Швейцарсько-український проект «Підтримка децентралізації в Україні – DESPRO. – К. : ТОВ «Софія-А». – 2012. – 88 с.
2. Муніципальний менеджмент: підручник / Мельник А.Ф., Монастирський Г.Л., Дудкіна О.П. – Тернопіль, ТНЕУ, 2013. – 363 с.;
3. Стратегічний план розвитку громади: практичний посібник з питань організації роботи органів місцевого самоврядування об'єднаних територіальних громад / USAID / [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://auc.org.ua/sites/default/files/mod5web.pdf>

Оксана МИХАСІВ

слухачка магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту
та публічного управління Крисько Ж. Л.)

МОНІТОРИНГ І РЕГУЛЮВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО РИНКУ ПРАЦІ

Держава створює умови для повного здійснення громадянами права на працю, гарантує рівні можливості у виборі професії та роду трудової діяльності, реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних

потреб [1].

Як відомо, ринок праці окреслюється як складна система суспільних відносин, в якій відбувається обмін праці людини на засоби, необхідні для підтримання відповідного рівня її життєдіяльності. Будучи невід'ємною складовою ринкової економіки, він охоплює всі сегменти економічної системи, види діяльності, а також усі форми власності, розподіляючи людську працю відповідно до суспільних потреб. Як динамічна структура він перебуває під впливом певних чинників. Основними елементами цієї структури є попит, пропозиція і ціна робочої сили.

Отже, ринок праці відіграє роль регулятора руху робочої сили, створюючи оптимальні умови для забезпечення балансу між попитом і пропозицією праці.

Актуальність дослідження ринку праці в Україні обумовлена потребою в розробленні науково-обґрунтованих механізмів побудови демократичної держави із соціально орієнтованою економікою. Значною мірою це залежить від наявності досконалих механізмів реалізації стратегії і тактики регіональної політики в галузі формування і функціонування ринку праці. Регулювання ринку праці повинно бути адекватним соціальному розвитку суспільства стосовно кожного етапу перехідного періоду. Активна соціальна політика держави у сфері праці може бути ще більш дієвою, якщо в повній мірі зможе врахувати економічну, соціальну та демографічну ситуацію в кожному конкретному регіоні. Тому в сучасних умовах зростає потреба в глибокому науковому обґрунтуванні нових шляхів і методів регіонального розвитку ринкових трудових відносин та зайнятості населення.

Проблеми ринку праці постійно знаходяться в полі зору наукової спільноти як за кордоном, так і вітчизняних учених. Вагомий внесок у вирішення проблем, пов'язаних із дослідженням ринку праці, зробили такі вітчизняні вчені, як І. Бондар, Б. Данилишин, Т. Заяць, Ю. Краснов, Л. Лісогор, Н. Лук'яненко, В. Петюх, Л. Семів та ін. Питання формування та використання людських ресурсів досліджували О. Грішнова, М. Долішній, А. Колот, О. Новікова, В. Онікієнко та ін. Разом з тим за наявності великої кількості наукових досліджень невіршеним залишається питання щодо формування національної моделі державного регулювання ринку праці у співвідношенні із стратегічними національними інтересами та суспільного добробуту в Україні.

Зазначимо, що регулювання ринку праці на регіональному рівні повинно включати активізацію попиту і пропозиції за допомогою

інвестиційної політики, способів і методів регулювання рівнів доходу (фіскальна, цінова і кредитно-грошова політика), методів регулювання відносин власності, соціальної політики і правової регламентації.

Методологічною основою здійснення заходів щодо вдосконалення регулювання ринку праці є:

- розвиток і вдосконалення інфраструктури ринку праці в регіоні;
- детальне визначення особливостей структурних змін в економіці;
- взаємоув'язка демографічних прогнозів з розвитком продуктивних сил;
- розроблення рекомендацій щодо механізму обліку, аналізу, прогнозування робочої сили для кожної територіальної одиниці.

Сучасний стан розвитку ринку праці є кризовим, що ставить під загрозу національну безпеку України, продукує трудову бідність, зниження економічної активності працездатного населення та розширення економічно вимушеної праці, розшарування населення, розбалансованість ринку праці і ринку освітніх послуг. Відповідно це призводить до зниження якості трудового потенціалу та мотивації до продуктивної діяльності. І в найближчому майбутньому така ситуація не просто стане основним негативним чинником на шляху економічного зростання, а переросте у широкомасштабну загрозу національним інтересам України.

Проведене оцінювання основних тенденцій соціально-економічного розвитку Тернопільщини та розвитку регіонального ринку праці дозволило виявити проблему збалансування попиту і пропозиції робочої сили. Зауважимо, що для її вирішення необхідне ефективніше використання діючих та створення нових робочих місць. Крім того, перерозподіл трудових ресурсів між сферами економічної діяльності можливо вирішувати й ефективною підтримкою підприємництва, розвитком самозайнятості та індивідуальної трудової діяльності [3].

Економічні та соціальні проблеми спричинили безробіття, поширення нелегальної трудової діяльності, зниження інтелектуального та освітнього потенціалу, значне розшарування населення за рівнем доходів.

З метою пом'якшення соціальної напруги на ринку праці варто здійснювати додаткові заходи для ефективного сприяння роботодавцям у забезпеченні необхідними кадрами та зменшення тривалості пошуку роботи незайнятим населенням. Серед них: вжиття заходів щодо оперативного укомплектування вакансій та сприяння працевлаштуванню осіб, які шукають роботу, вдосконалення системи інформування

населення та роботодавців через електронні та друковані засоби масової інформації.

Отже, сьогодні зростає актуальність загальнотеоретичних досліджень, які дозволили б більш глибоко пізнати такі складні соціально-економічні процеси, якими є функціонування регіонального ринку праці та ефективна зайнятість населення, виявлення механізму та регулюючої ролі різноманітних факторів формування ринку праці.

Література:

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28.06.1996р. / Верховна Рада України. – Офіц.вид.-К.: Парлам. вид-во, 1996. –ст.43.

2. Астахова О. В. Державна політика на ринку праці: історичний аспект / О. В. Астахова // Ринок праці та зайнятість населення. – 2010. – № 3.

3. Програма зайнятості населення Тернопільської області на період до 2017 року [Електронний ресурс]. – режим доступу: <http://www.oda.te.gov.ua/main/ua/catalog/item/46988.htm>. – Назва з екрану.

Святослав МІЩАНЧУК

слухач магістратури за спеціальністю

«Адміністративний менеджмент»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Богач Ю. А.)

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ І КОНТРОЛЮ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Організація обліку і контролю діяльності організації є складним процесом, призначення якого надавати та забезпечувати інформацією управлінський персонал з метою здійснення ефективного й оперативного управління організацією. Обліково-контрольна робота повинна спрямовуватись на вирішення поставлених завдань керівництва, при цьому залишаючись організованою згідно вимог чинного законодавства та умов функціонування конкретної організації. Без належної організації обліку і контролю діяльності організації практично неможливо досягнути позитивних результатів діяльності, так як вона є однією з функцій адміністративного менеджменту та передумовою розробки дієвих заходів щодо досягнення організаційних цілей.

Розвиток сучасних економічних відносин вимагає ефективної організації обліково-контрольної роботи організації, що у свою чергу